

Matic Di Batista

POLETNI RAZISKOVALNI TABOR KANIN 2015

Raziskovanje Kaninskih podov ima v našem društvu že kar zavidljivo tradicijo. V zadnjih nekaj letih pa tam vsako leto organiziramo tudi do 10 dni trajajoč tabor, ki je iz leta v leto bolj obiskan. Leta 2015 smo se tam zbrali med 31. 7. in 9. 8.

Kot je že navada, smo začeli z druženjem v petek v Bovcu. V soboto je sledil transport opreme iz parkirišča na Gozdecu do lokacije tabora. V prvem vikendu je bil podrt tudi dnevni rekord števila udeležencev, saj se nas je v nedeljo zbralo kar 31.

Večino dela smo imeli namen izvesti v jami P4 in v sistemu SuRovka. Poleg teh dveh jam je bilo tudi kar nekaj pregledovanja terena in raziskovanja novih jam. Raziskali smo osem novih jam, od katerih najgloblja meri okoli 50 m.

V jamo P4 smo se žal spustili le dvakrat. Težave nam je namreč povzročil agregat, ki ni najbolje preživel zime na Kaninu in nam je skuril kar lep del polnilcev za elektronske naprave. Tako smo v jami dvakrat širili na globini 472 m, kjer smo se sicer prebili v nekoliko »večji« prostor, vendar kasneje ugotovili, da gre glavnina prepaha v špranjo na začetku širjenja. Zanimivo, da tega nismo opazili, ko smo začeli širiti nesrečno razpoko. Je pa nadaljevanje precej neprijetno, saj je potrebno v položaju z glavo navzdol odstraniti zagozdeno skalo. Dela je torej ostalo dovolj za prihodnje čase.

Kot rečeno, je bilo leto 2015 leto uspehov v SuRovki. Dno, ki smo ga dosegli leta 2014, se je izkazalo za neperspektivno in ima celo sifon. Smo pa že v istem letu

ugotovili, da je nekaj 10 m nad najnižjo točko okno v breznu. To okno smo dosegli in se zadaj spustili v zaporedje stopnjastih brezen, ki so nas na koncu pripeljala do zanimivih horizontalnih freatičnih rovvov. Splet smo raziskovali v več nivojih. Na najnižjem smo dejansko dosegli novo stopnjo, ki se je spustila za kakih 30 m. Tam smo ostali brez vrvi. V zgornjem nivoju smo se ustavili nad stopnjo, ki bi jo bilo prav tako potrebno opremiti. Vsega skupaj smo namerili 550 m poligona. Po taboru je bila tako SuRovka dolga okoli 1550 m in globoka 376 m.

Poleg raziskovanja smo čistili tudi stare grehe po jamah na Kaninu. Skupina treh jamarjev se je odpravila v Renejevo brezno, kjer so iz globine 1100 m pobrali tri jeklenke, ki so tam ostale po zadnji potapljaški akciji. Poleg jeklenk so nabrali tudi lepo količino smeti ter jo spravili do vhoda. Od tam smo smeti prenesli v dolino.

Tabor je bil poln uspehov in le upamo lahko, da bodo taki tudi v prihodnjih letih. Na koncu smo se že tradicionalno skopali v Čezsoči in se kasneje najedli v Bovcu.

Udeleženci: Aleksandra Krajnc, Tomaž Krajnc, Rafko Urankar, Nina Urankar, Ela Urankar, Samo Urankar, Kristofer Pečar, Lidija Pečar, Vanja Pečar, Jure Krajšek, Svit Krajšek, Matic Di Batista, Jaka Flis, Špela Borko, Marjan Baričič, Uroš Kunaver, David Škufca, Yuri Schwartz, Franček Gabrovšek, Tomaž Šuštar, Matjaž Pogačnik, Ajda Pogačnik, Marina Pintar, Grega Pintar, Matija Perne, Stephanie Sullivan, Matt Covington, Max (S) Šmrkovec, Joe Myre, Mike Futrell, Andrea Futrell, Franc Marušič, Matej Blatnik, Gašper Šolinc in Hinko Šolinc.

Matic Di Batista

RAZISKOVALNI TABOR POKLJUKA 2015

Glede na to, da tekom leta vikend jamarije na našem društvu ne zanemarjamo in da se veliko akcij odvije na Pokljuki, se spodobi, da se temu področju posveti vsaj enkrat na leto tudi nekaj več sistematičnega in skoncentriranega raziskovanja.

Med 18. 7. in 29. 7. 2015 smo tako na Pokljuki organizirali raziskovalni tabor. Pobudo zanj je dal Matt, ki se mu na oni strani luže verjetno kolca ob vsakem poročilu, ki prispe iz tega območja. Za organizacijo opreme in dovoljenja za raziskave s strani Triglavskega narodnega parka pa smo poskrbeli lokalno stacionirani člani.

Tekom tabora smo največ pozornosti posvetili delu v Platonu in Trubarju. Želja po povezavi nas je pripeljala že tako daleč, da sta se ekipi v obeh jamah uspeli slišati, žal pa do povezave ni prišlo. V Trubarjevem dahu smo na koncu jame nad preplezanim kaminom Final destination odkrili kar 400 m novih galerij, kar je dolžino jame potegnilo preko 5 km.

Preostalo delo je bilo opravljeno v jami Evklidova piščal, kjer se je plezalo kamin v Prpi, ki se žal nadaljuje v višave, ter v delu Didland, kjer ostaja okoli 100 m neizmerjenih rovvov.

Izmerili in raziskali smo tudi tri manjše jame na podih.

Poleg tega smo uspeli narediti nekaj posnetkov območja iz zraka. Z njimi smo sestavili odlično 3D sliko površja z zelo veliko natančnostjo (na nekaterih slikah je moč razločiti iglice ruševja). Upam, da si bomo s temi posnetki v prihodnosti pomagali pri iskanju jam in na tak način našli tudi kakšno novo jamo.

Na koncu naj se še enkrat najlepše zahvalim TNP-ju, ki nam je omogočil kampiranje znotraj parka.

Več avtorjev; zbral in uredil Primož Presetnik

PRVOMAJSKI TABOR PODLESJE 2016

Uvod

Sedež tabora je bil v prijetnem zaselku Podlesje južno od kraja Remergrund, vzhodno od Mozlja oz. jugovzhodno od Kočevja. Zaselek ima dve naseljeni hiši in več drugih stavb, npr. kokošnjak, kjer je bil nekoč zapor za ženske. Sledeči zapiski so prepisi šifriranih dnevniških vpisov, ki smo jih uspeli voditi do zadnjega aprila, ko so praznovanja terjala svoj dolg. Vendar se je tudi iz tistih dni v ljudskem izročilu ohranila marsikatera prigoda, čeprav jo različne osebe različno pripovedujejo ali celo trdijo, da se ni zgodila.

Dnevnik

Sreda, 27. april: dan osvobodilne fronte – jame so ferderbane – napad divje svinje – Armina izgubimo tretjič – divjo svinjo napademo

Znano je da jamski zrak osvobaja, zato se je z gosti vred zbralo 17 članov, med katerimi je bil lep delež letošnjih tečajnikov. Spoznali smo se z gospodarjem Damjanom, ki nam je odstopil v uporabo lično brunarico in zraven spadajoči jurček. Razdelili smo se v dve ekipi; prva je šla gor (na Deklični vrh) druga pa dol (na področje bivše vasi Ferderb).

Poroča Primož – dolnja ekipa: »V okolici bivše vasi Ferderb so jame ferderbane, ker nismo našli nič jamolikega, samo par vodnjakov oz. kaptiranih izvirov. Zato smo se sprehodili malo višje na pobočja Muhovega brega, kjer smo preverjali lego domnevne jame, ki so jo imeli označeni gozdarji. Verjetno smo jo našli, približno 350 m od domnevne lege. Post festum je dobila ime »Svinjebežnica« – po incidentu, ko je ena sama svinja pretrgala našo linijo strelcev ali iskalcev jam in povzročila panični beg in izgubo mobilcelov. Še dobro, da je tečajnik Gregor tam blizu našel jamico in je Urošu hotel sporočiti srečno novico, pa mu je osamljeni mobilcel zvonil le par metrov daleč. Našli smo torej še nekaj lukenj, od katerih bi bilo vhod Gregorjeve luknje malo za premodelirati, druga pa se je po nekaj metrih zaključila. Poiskali smo tudi znano jamo Brezno v globoki škraplji. Še je tam. Vmes smo dvakrat našli in trikrat izgubili Armina, ki je na koncu našel eno malo jamo, videli osem košut v tropu, eno kuno ter našli dva jelenova roga.«

Poroča ?? – gornja ekipa: »Odpeljali smo se proti vznožju Deklične gore in ugotovili, da se pot konča 400 m stran od naše brunarice. Nadaljevali smo peš po vlaki in se na vrhu razdelili v strelce ter pregledovali pobočje v smeri proti dolini. Teren je izgledal obetavno, vendar se je hitro izkazalo drugače. Moramo priznati, da nismo hodili v prav enakomernih razmikih eden poleg drugega; izgubili smo se trikrat in se štirikrat našli. Prvi potencialni vhod je našel Lovel, vhod velik približno 15 cm, iz katerega občasno piha. Izgleda, da bi z odkopavanjem vhoda lahko napredovali, kar smo tudi poizkusili – brez uspeha. Jon je medtem 400 m stran našel vhod, ki je zelo ozek in blaten. Umaknili smo skalo in Diba je poizkusil zlesti v jamo, a se mu zaradi zagostene skale in blata ni uspelo zveliči več kot 3,5 m globoko. Sledila je kratka malica – zahvala za prehrano gre Boru ali Jonu (ni čisto jasno). Lovel je 50 m stran na pobočju manjše vrtače ponovno našel še en majhen dihalnik. Nato smo šli do ceste za Rajndol, jo prečili in nadaljevali v SZ smeri. Na poti nas je zmotila mama svinja s štirimi mladiči, ki so se pustili celo fotografirati. Mama svinja je imela srečo, da se je približno 5 m pred XXX (nečitljivo) obrnila v levo in ni končala v loncu. Ob vračanju proti koči je Matej naštel enajst ali dvanajst košut. Našli smo tudi jelenovo lobanjo z rogovi. Vrnili smo se v treh skupinah.«

Pizamar (foto: Matej Blatnik).